

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 Januari 1881

BOVENNATUURLIJKE TIPGEVERIJ (II)

door *A. P. N. de Groot, arts, voorzitter*

Vereniging tegen de Kwakzalverij

IN ONS MAANDBLAD van september j.l. werd onder bovenstaande titel uit de doeken gedaan hoezeer het falen van de z.g. „helderziende” Gerard Croiset, had geleid tot ernstige folteringen van een totaal onschuldige aan de moord op 'n Chinees in Den Haag.

Reeds daags na het verschijnen van deze publicatie achtte een schrijfster van het dagblad de Gooi- en Eemlander, Mona Bosschiet, zich geroepen ondergetekende in haar kolommen „Holland op z'n smalst”, op ongezoeten wijze de les te lezen en daardoor het imago van de „ziener” weer — indirect — wat op te vijzelen. Ondergetekende zou een ware SCHELDKANONADE tegen Croiset en de paragnostiek in het algemeen hebben afgestoken door tiraden als: „erg over het paard getilde paragnost; superziener; een, op pecuniair belang beluste Nederlander, die last heeft van magisch gedoe, bovennatuurlijke waandenkbeelden, zweverige ideeën, paranormaal gefantaseer, wat zou uitmonden in voze, kwalijke, tipgeverij.

Als tegenhanger tegen de kwalificaties van deze scheldcampagne (?) stelt schrijfster: „het aantal gevallen, waarin de paragnost wél o n o m s t o t e l i j k (spatiëring door ondergetekende) gelijk heeft gekregen in zijn „zienswijze”, blijft, als toetssteen van het aantal mislukkingen, onvermeld.

Deze tirade van schrijfster geeft blijk van volslagen onbekendheid op het terrein van de helderziendheid. Tot dusverre toch is nimmer met STEEKHOUDENDE bewijzen de juistheid van deze „zienswijze” aangetoond. De aanduidingen des „zieners” zijn immers telkens van een zó grote vaagheid geweest, dat ze voor velerlei uitleg vatbaar waren en nimmer die exactheid bezaten, die er wetenschappelijk aan moet worden gesteld.

Alleen zij, die zonder enige — dan wel met weinig — kritische inslag zijn gezegend, worden door één en ander dermate geïmponeerd, dat ze de juistheid van al die hypothesen klakkeloos aanvaarden.

Milieuverontreiniging

SCHRIJFSTER ONTZEGET ondergetekende het recht de paragnost met w a l g i n g (spatiëring door ondergetekende) — over schelden gesproken — af te schilderen als een geestelijke milieuverontreiniger.

Dit naar aanleiding van zijn mening: „Hoe men het ook wendt of keert, niet ontkend kan worden, dat — zolang bovenzintuiglijke „werkers” of hun pleitbezorgers er (nog) niet in zijn geslaagd hun „omstreden hypothesen” wetenschappelijk wáár te maken — het paranormale gedoe moet worden aangemerkt als GEESTELIJKE MILIEU-VERONTREINIGING.

Met deze ontzegging heeft scribente duidelijk gemaakt de kunst van het interpreteren en van het weergeven van het geschrevene niet machtig te zijn.

NAAR DE MENING van de Gooien Eemlander was hiermede echter genoemde paragnost nog bij lange na niet voldoende op het schild geheven; de volgende publiciteitsstunt moest daartoe ook nog het zijne bijdragen. Op de frontpagina van het blad van 20 november '73 overwint de Utrechtse paragnost GERARD CROISET — in samenwerking met een aantal Nederlanders — op sensationele wijze 't gedraai om de toedracht van de moordaanslag op president Kennedy, nu al wel 10 jaar geleden. De journalist Wim Meinders publiceerde op bladzijde 5 van genoemd dagblad van die datum in extenso een — op talloze punten zéér vagelijk en nergens

goed bewezen of exact omschreven — hypothese.

Controle ontbreekt

DE — ONSCHERP WEERGEGEVEN

— tendens past woordelijk aan bij de wijze, waarop ELKE publicatie over paranormale onderwerpen plaats vindt. Ook hier worden óf geen exacte, goed controleerbare, gegevens verstrekt óf blijken de — aangekondigde — bewijsleveranciers overleden. De mogelijkheid enig bewijs van juistheid van het geopenbaarde te leveren, is daarmede voor iedereen uitgesloten, controle ontbreekt daardoor ten enen male.

In plaats van bovenstaande — totaal onbewijsbare — weergave, had het dagblad een beter te verifiëren

VERVOLG OP BLZ. 2

De eerste klap is een daalder waard

BIJ DE BEHANDELING van de roofoverval, waarvoor Willem van de Moosdijk, de „kruidendokter”, terecht stond, heeft zijn verdedigster, mevr. Mr. van de Plas-Kluit een woord gesproken, dat wij hier met veel instemming herhalen. Zij was namelijk de mening toegedaan, dat wanneer Van de Moosdijk in het begin maar eens een maand hechtenis had gekregen wegens het onbevoegd uitoefenen der geneeskunst in plaats van een boete, die hij zonder enige moeite kon betalen, de kans er in zat, dat hij zo geducht was geschrokken dat hij een braaf marktkoopman in schoenen was geworden. Bekend is dat vroeger uit uitlatingen van de zeer op zijn vrouw en zijn kinderen gestelde „kruidendokter” bleek, dat hij bang was voor het verblijf in de gevangenis.

(ZIE OOK BLZ. 4)

Bovennatuurlijke tipgeverij (II)

VERVOLG VAN BLZ. 1

bovennatuurlijke tipgeverij inzake 'n moord dicht bij huis kunnen oprakelen.

Enige jaren geleden (zo meldt ons de heer M. Eerenberg, de ontmaskeraar van de kruidendokter van Casteren, W. van de Moosdijk) werd — op een steenworp afstand van de gebouwen van de Gooi- en Eemlander — een Hilversums jongetje vermist. Intensieve nasporingen door de politie en eventuele anderen hadden géén succes. In hun wanhoop lieten de ouders daarom de wereldberoemde (uitdrukking van de journalist Meiners) Utrechtse paragnost GERARD CROISET, opdraven. Deze kwam, stelde zich in de Nieuwe Doelenstraat te Hilversum op en concentreerde zich bovennatuurlijk op de gebeurtenis.

Op een stukje papier ...

EEN EN ANDER leidde ertoe, dat de paragnost een stukje papier greep en daarop een tekening produceerde van een groot huis, een klein dito en een waterstroompje met daarover een bruggetje. Hij adviseerde vervolgens het vermiste kind te gaan zoeken bij een dergelijke combinatie.

Een wel zéér vage aanduiding, die hier te lande tussen Paesens en Moddergat in het uiterste noorden van Friesland en Slenaken in het allereindelijkste deel van Limburg wel honderd maal — zo niet nog veel vaker — is aan te treffen. Bij deze — nietszeggende — aanduiding bleef — als door CROISET te doen gebruikelijk — elk verder exact gegeven achterwege.

Om geen enkele mogelijkheid op terugvinden van hun kind achterwege te laten stelden de ouders — vol hoop — een nader onderzoek in bij een boerderij in Weesperkarspel. Onnodig te zeggen, dat, voor ons heel begrijpelijk, deze nasporing naar aanleiding van een bovennatuurlijke tipgeverij voor de ouders wel op een zeer diepe teleurstelling moest uitlopen.

Aldus onze zegsman, die bovendien mededeelde over een — lang niet mals — commentaar van de Hilversumse politie te beschikken.

Verder onderzoek leverde evenmin resultaat op. Het bewijs, dat ook in dit geval de paragnostische aanwijzingen van GERARD CROISET schromelijk hebben gefaald, zou nimmer geleverd kunnen zijn, als niet een onverwacht toeval de ware — dramatische — gang van zaken bekend zou hebben gemaakt.

De moeder van het kind, woonachtig in de Nieuwe Doelenstraat, stuurde op een kwade dag haar zoontje naar kennissen om een broertje of zusje, dat daar aan het spelen was, voor het middagmaal op te halen. Het kind vertrok om deze opdracht uit te voeren, maar . . . kwam niet terug ! !

Oplossing van raadsel

GERUIME TIJD later bemerkte de — nieuwe — kapper in de buurt in zijn zaak, kortelings door hem overgenomen, een ondefinieerbare vieze stank. Bij het naspeuren naar de oorzaak ervan werd onder de vloer het lijkje van de vermiste jongen, reeds in verregaande staat van ontbinding verkerend, aangetroffen. Deze lugubere vondst heeft geleid tot de oplossing van het raadsel: Toen het kind zijn huis verlaten had en de — nabijgelegen — kapperszaak, waarin op dat moment nog de vorige kapper en diens gezin woonachtig was, passeerde ontdekte het, dat de zoon van die kapper travestie pleegde en in het openbaar in meisjeskleden pronkte. De kapperszoon, door deze herkenning in zijn ziekelijke afwijking betrapt, vreesde publiciteit van zijn kwaal en vermoordde daarom het knaapje. Diens lijkje werd daarna onder de vloer van het ouderlijk huis weggestopt.

Zo was de stand van zaken toen de wereldberoemde CROISET op slechts luttele meters afstand van het cadaver van het slachtoffer zijn bovennatuurlijke impulsen kreeg.

Voorzover bekend is dit — direct controleerbare — drama nimmer zo uitvoerig in de kolommen van genoemd publiciteits-orgaan uiteen gezet als het geval nu kort geleden was met het drama KENNEDY. Het — wazige, oncontroleerbare van de „helderziendheid” van GERARD CROISET inzake de moord op de president van de Verenigde Staten heeft de overwinning behaald op het direct en van nabij controleerbare ter zake van de moord op het kind uit de Nieuwe Doelen. Maar de waarheid omtrent de lotgevallen van dit jongetje strekt dan ook niet ter meerdere glorie en eer van de roemruchte Nederlandse superziener.

A. P. N. DE GROOT

Gedenkt

ons archief!

Over babyvoeding en asbest

DE CONSUMENTENBOND onderzocht veertien merken babypoeder. In vier daarvan zat hexachlorofeen en in drie boorzuur. Beide stoffen zijn ongewenst in babypoeder en zullen naar verwachting binnenkort in produkten voor baby's worden verboden.

In alle poeders zaten asbestvezeltjes. De hoeveelheden waren echter zeer gering, zodat er weinig reden tot ongerustheid is.

In hetzelfde nummer van de Consumentengids wordt tegen dit asbest gewaarschuwd, waarvan de doe-het-zelver nogal wat gebruikt:

asbestplaat voor zijn schuurtje, asbestplug om schroeven aan de muur te bevestigen, asbestkoord voor de knalpijp van zijn brommer, asbestcement om een schoorsteenmantel te bouwen enzovoort. Omdat inademing van asbest risico's voor de gezondheid met zich brengt, is voorzichtigheid geboden. Vaak weet men echter niet dat een produkt asbest bevat. De Consumentenbond pleit er daarom voor, dat dit op een etiket wordt vermeld en dat asbest waar dat mogelijk is door iets anders wordt vervangen. Verder adviseert men de doe-het-zelver asbestproducten zo nat mogelijk te verwerken, bij voorkeur in de buitenlucht.

LEDEN,
WERFT LEDEN!

"Niets te dol"

IN DE KRING van de ziekenfondsen wordt nogal wat kritiek uitgeoefend op bepaalde farmaceutische fabrieken, die gratis vliegreisjes en kleuren-televisies aanbieden aan apotheekhoudende artsen. Bij een bepaalde bestelling ter grootte van f 10.000 wordt zo'n televisietoestel er gratis bijgeleverd.

Een schrijver in de Ziekenfondsgids, drs. F. H. Werkman, van de Federatie van ziekenfondsen VMZ meende, dat de farmaceutische industrie kennelijk niets te dol is. De huisartsen en specialisten worden bedolven onder de reclame en de proefmonsters en apothekers en apotheekhoudende artsen krijgen de meest verleidelijke douceurtjes aangeboden. En wie moet dat betalen? Terwijl allerwegen wordt geprobeerd de kostenstijgingen in de gezondheidszorg af te remmen, probeert, aldus de heer Werkman, de farmaceutische industrie met dure reclamecampagnes en douceurtjes de artsen en apothekers te bewegen tot de verstrekking van haar nog duurdere geneesmiddelen.

BOZE PROF. TENHAEFF: "ZE TRAPPEN JE STOEL WEG"

DE UTRECHTSE HOOGLERAAR in de parapsychologie, dr. W. H. C. Tenhaeff, hoeft van de actiegroepen geen tittel of jota te leren: geen actiegroep zal het hem verbeteren om de trom te roeren voor het „onrecht“ dat hem zou zijn aangedaan voor de al jaren in de lucht hangende benoeming van een opvolger, de uit het Zweedse Lund afkomstige Martin Ulrik Johnson.

Strikt genomen is Johnson geen opvolger van Tenhaeff want de 43-jarige Zweed gaat een nieuwe leerstoel bezetten, die bij het psychologisch laboratorium wordt ondergebracht. Dat is iets anders dan het parapsychologisch instituut van Tenhaeff.

Het ANP tekende uit de mond van

prof. Tenhaeff op, dat Johnson een „broddelaar“ is op het terrein van de parapsychologie. Op psychologisch terrein zou hij de vereiste kennis missen, meent de thans bijna 80-jarige Tenhaeff, die nog altijd volop actief is. Hij kon temidden van al die activiteiten — tweemaal per week colleges, zo wordt ons verzekerd — nog de tijd vinden om de pers uitvoerig te woord te staan en te gewagen van het grote onrecht, dat hem zou zijn aangedaan door het college van bestuur van de Rijksuniversiteit te Utrecht.

Dit tekende het ANP op uit de mond van de heer Tenhaeff: „Ze trappen je stoel weg en zetten er een man op die niet deskundig is. Alle door mij ge-

noemde namen aan bekwame deskundigen hebben ze weggemoffeld. Wat hier gebeurt is rondt een grof schandaal. De bom is nu gebarsten maar ik heb in mijn leven meer tegenslagen moeten incasseren. Ik kom er wel weer bovenop“.

Volgens het college van bestuur van de Universiteit staat het de Studievereniging Psychical Research vrij om een opvolger voor prof. Tenhaeff op een bijzondere leerstoel te benoemen. Maar Tenhaeff zegt daarover schamper: „Een foefje, want iedereen weet dat die vereniging met 800 leden niet in staat is zo'n leerstoel te betalen“. Mijn instituut wordt daarmee ten gronde gericht“.

"Tenhaeff moet zijn mond houden"

DE AMSTERDAMSE ARTS J. Kappers schreef over de stampeij, die prof. Tenhaeff maakte over de benoeming van prof. Johnson te Utrecht een brief, die werd afgedrukt in NRC Handelsblad. Zijn conclusie luidde:

Tenhaeff heeft m.i. geen recht van spreken. Zijn tragiek is, dat hij in de wereld van de parapsychologie kwam toen het tijdperk der beschrijvingen werd afgesloten en dat der experimenten begon. Hij wilde of kon niet met zijn tijd mee gaan. Het gevolg is een eindeloze rij conflicten geweest met anderen die dit wel wilden doen.

De kwestie-Johnson is hopelijk de laatste. Tenhaeff kan de parapsychologie in Nederland nog één grote dienst bewijzen door . . . verder zijn mond te houden“, aldus de arts Kappers.

DOKTER KAPPERS WAS van oordeel, dat het misbaar van prof. Tenhaeff over de benoeming voor insiders groteske vormen ging aannemen. En hij vervolgde:

In de eerste plaats komt dit door zijn stelling dat hij een belangrijke plaats in het parapsychologisch onderzoek zou hebben ingenomen en dat er met hem 'n „Utrechtse School“ te gronde gaat. De werkelijkheid is dat hij practisch geen originele bijdragen aan de parapsychologie heeft geleverd. Hij heeft een aantal „case-studies“ over helderzienden gepubliceerd, een zeer aanvechtbaar onderzoek gedaan naar specifieke persoonlijkheidskenmerken van paragnosten en een ongelukkig afgelopen uitstapje gemaakt op het gebied van de „paranormale“ genezing. Dit is alles.

Ook was hij geen pionier van de parapsychologie in Nederland, zoals Frederik van Eeden of Paul Dietz. De ontwikkeling van de parapsychologie heeft zich, behalve door werk gedaan in Duitsland en Frankrijk, voornamelijk afgespeeld in de Angelsaksische landen en Tenhaeff heeft daar part

noch deel aan gehad. Ook heeft hij nooit iemand opgeleid tot parapsychologisch expert en er bestaat derhalve geen „Utrechtse School“.

De verdienste van Tenhaeff voor de parapsychologie in Nederland ligt in het feit, aldus dokter Kappers in zijn brief aan NRC/Handelsblad, dat hij als niemand anders, in tal van boeken en in ontelbare lezingen voor wie hem maar horen wilde, belangstelling voor de parapsychologie heeft gewekt. Bij deze popularisaties kwam het minder op de nauwgezetheid van de man van wetenschap aan, maar meer op de suggestie uitgaande van de propagandist.

Het resultaat van dit alles is geweest, dat vele academici in ons land, hoewel niet overtuigd van het gelijk van Tenhaeff, althans de indruk kregen dat er op het gebied van de parapsychologie wel iets te onderzoeken viel, mits dit wetenschappelijk verantwoord gebeurde. In feite is de komst van Johnson het gevolg van dit inzicht. De parapsychologie is het stadium van alleen ordenen en beschrijven der feiten gepasseerd. Vereist is nu methodologisch goed doordacht proefondervindelijk onderzoek, waar-

voor experimenteel geschoolde onderzoekers de benodigde gelegenheid moeten krijgen. Deze gelegenheid is nu in Utrecht gecreëerd door het instellen van een ordinariaat voor parapsychologie. Degene die deze leerstoel inneemt, heeft de mogelijkheid met zijn staf in een goed geoutilleerd laboratorium de zo noodzakelijke moderne research door te voeren.

De Utrechtse universiteit heeft in overleg met de meest vooraanstaande parapsychologen ter wereld (Rhine, Gardner, Murphy, Pratt, Bender, Beloff, Steveson) en na ampele toetsing door een evaluatie-commissie van hoogleraren, de beste beschikbare man aangesteld. Johnson heeft zijn competentie, zo niet eerder, inmiddels bewezen met de publicatie van de „Research Letters“ van zijn departement, aldus nog steeds de heer Kappers.

RESTANTEN GENEESMIDDELEN

DE INSPECTEUR van de volksgezondheid voor de geneesmiddelen in het ambtsgebied Gelderland en Utrecht, dr. F. Steenmeijer, vindt het niet bezwaarlijk dat niet meer gebruikte of bedorven geneesmiddelen uit apotheken van ziekenhuizen en dergelijke door het toilet worden gespoeld. Dat kan geen gevaar vindt hij, als het maar niet om te grote hoeveelheden tegelijk gaat. Rioolwaterzuiveringsinstallaties kunnen dit afval, naar is gebleken, verwerken. Verhoudingsgewijs is de vervuiling van het rioolwater door dat wegspoelen van restanten door het toilet gering vergeleken met geneesmiddelen, die via urine en faeces worden uitgescheiden.

ACUPUNCTUURMASSAGE EN ASTROLOGIE

IN HAARLEM IS een instelling, gevestigd aan de Bakenessergracht, die getooid is met de naam Zero.

Wie er binnenloopt — Mona staat in de winkel, zo ervaren wij als ijverige lezers van Haarlems Dagblad — vindt bij de balie een intekenlijst. Als niet-lid moeten wij een rijksdaalder per keer betalen voor de Zero-acupunctuurmassage. Ach, waren we maar tijdig lid geworden, dan kostte dat ons maar één daalder per keer.

Jessica geeft elke woensdagavond in Zero zo'n acupunctuurmassage. In een stencil dat hierover wordt verspreid staat: „Massage is een manier om je eigen lichamelijke, mentale en spirituele mogelijkheden beter te leren kennen en met elkaar te delen. Acupunctuur kan een deel van het dagelijks leven worden, een vorm van meditatie zijn” . . .

Dat wordt ons toch wel wat al te gortig. Naalden in het lijf steken als „deel van het dagelijks leven”? of: „Een vorm van meditatie”? Maar, de beloningen blijven niet uit voor wie het goed begrijpt: „Wie met acupunctuurmassage begint ervaart energie die door de zogenoemde meridianen door ons lichaam stroomt”.

De gehele beginnerscursus van Jessica duurt vijf weken.

Maar Zero is nog meer van plan. Men gaat zich wagen aan astrologie en tarot — het lezen van de toekomst uit de (tarot)-kaarten, een wat ingewikkelder manier dan de gebruikelijke lauwe astrologische babbeltjes. Tarot moet aan het eind van de middeleeuwen uit Egypte naar Europa zijn gekomen. Aan de kaarten wordt een menigte van betekenissen toegeschreven, waarover boeken die zich bezighouden met het occulte heerlijk kunnen uitwijden.

Daar in Zero aan de Haarlemse Bakenessergracht duikt men, zo blijkt wel, diep in een zweverig occultisme. Wie weet welke onzekere geesten er rijp worden gemaakt voor allerlei charlatanerie.

Van de Moosdijk: gevaarlijke overtuigingskracht

DE „KRUIDENDOKTER” van het Brabantse Casteren is voor de overval op een bankloper van de N.V. Grenswisselkantoren door de Bossche rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar en terbeschikkingstelling van de regering (tbr). De officier van justitie, mr. J. M. Hulleman, die indertijd ook het openbaar ministerie vertegenwoordigde in de zaak tegen de thans 47-jarige Van de Moosdijk wegens oplichting van „patiënten”, die hij schandelijk veel voor zijn kruiden liet betalen, had tweeëneenhalfjaar gevangenisstraf geëist. Plus de (gevreemde) tbr.

De overval geschiedde op 10 november 1972. Van de Moosdijk was toen al enige tijd failliet en bij zijn curator hoopten zich de brieven op van mensen, die nooit hun kruiden waarvoor ze hadden betaald hadden ontvangen. Maar ook kwamen er, op vroegere advertenties in buitenlandse bladen van de „wonderdoener in Holland”, nog nieuwe bestellingen binnen.

Tegen de voorschriften in had de heer De Lange van de Grenswisselkantoren zich alleen naar de riante bungalow „De Zandhoeve” van Van de Moosdijk te Casteren begeven met meer dan een miljoen gulden, omdat Van de Moosdijk vreemde valuta wilde omwisselen. De „kruidendokter” had de man neergeslagen met een rubberhamer en ging er toen vandoor met de buit, samen met zijn broer Frans, een man met een niet onaanzienlijk strafblad. De kruidendokter kon een paar dagen later bij zijn woning worden aangehouden, zijn broer werd in Keulen gepakt. In de bossen bij Vessem werd ongeveer f 200.000 gevonden, dat daar verstopt was maar er is nog altijd een bedrag van omstreeks negen ton zoek: in duizendjes. Het gerucht heeft de ronde gedaan, dat dit in Alicante in Spanje op een bank zou zijn gezet.

Een gevaarlijk heer, deze Van de Moosdijk. Mr. Hulleman kent hem zo langzamerhand wel. Acht en een half uur heeft de Bossche rechtbank zich op 15 november — een jaar na de

misdaad — met de zaak bezig gehouden. Een van de opmerkingen, die de officier van justitie maakte, mag in ons Maandblad nog wel even naar voren worden gehaald. Hij vond namelijk Van de Moosdijk iemand met een zeer sterke overtuigingskracht: een bijzonder gevaarlijke eigenschap voor een man, die zoals de afgelopen jaren hebben geleerd, er weinig gewetensbezwaren op na houdt.

OPMERKELIJK IS DAT de broer van Willem van de M., Frans van de M. een straf van twee jaar kreeg opgelegd zonder de terbeschikkingstelling. We kunnen rustig aannemen, dat bij die ter beschikkingstelling van de „kruidendokter”, na afloop van zijn gevangenschap, door de rechtbank rekening is gehouden met 's mans gevaarlijke overtuigingskracht, die hij op zulk een schandelijke wijze aanwendde.

Bij de behandeling van de zaak was niet alleen de Hilversumse heer M. Eerenberg aanwezig, die zoveel energie en geld besteedde om aan de misselijke praktijken van Van de Moosdijk een einde te maken, maar ook was een aantal Belgische slachtoffers naar den Bosch gekomen.

Daarover vertelde Anton Pfeiffer in de Haagsche Courant het volgende: Een vierde oordeel (Eerste oordeel de officier van justitie, het tweede de psychiater dr. L. J. E. Adriaens („Een therapeutische behandeling is niet meer haalbaar”), derde oordeel raadvrouw mr. Van de Plas-Kuit, red. M.t.d.K.) werd vóór het Paleis van Justitie geveld.

Op de straat, die de fraaie naam Spinhuiswal draagt, stond — helemaal uit het Belgische Gent gekomen — de secretaris van het comité, dat nog een appeltje met Van de Moosdijk heeft te schillen, een comité van honderden arme stumpers, die door de Casterense charlatan zijn opgelicht en met valse illusies op beterschap van hun dierbaren zijn begoocheld. Hij droeg een sandwichbord met op de ene kant een groot portret van Willem en op de andere de bittere tekst „Edelachtbare, heb medelijden: hij heeft nog miljoenen”.

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, **Arts** te Hilversum, **Voorzitter**; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, **Secretaresse**; L. Brest te Amsterdam, **Penningmeester**; Mr. J. E. Goudsmit, **Kantonrechter** te Haarlem; P. H. A. Poll, **Dierenarts** te Zelst; Mr. J. D. van den Berg, **Vice-President Arrondissements-Rechtbank** te Arnhem; J. E. Buiters, **Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid** te Zwolle; P. L. Stal, **Arts** te Hilversum; J. M. de Haas, **Tandarts** te Heemstede; Mejr. Drs. P. H. van Marle, **Apotheker** te 's-Gravenhage; J. Noord te Amsterdam; Adviserend bestuurslid: Dr. S. Lelie, **Geneeskundig Inspecteur van de Volksgezondheid** in Zeeland, Middelburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 10,—; voor studerende f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgiro van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA B.V.
Amsterdam

BLZ. 4

Abonnement per jaar franco per post
bij vooruitbetaling f 10,—;
studerende f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum